

بررسی مقاله های چاپ شده در لوس انجلس تایمز در باره ایران در هفته گذشته

به غیر از مقاله آذر نفیسی تقریباً همه روزه مقاله ای درباره ایران و یا از جهاتی مربوط به ایران در لوس انجلس تایمز چاپ شده است که در اینجا من به بررسی بعضی از آنها به منظور نشان دادن شباهت آنها به مقاله نفیسی میپردازم.

خانم **کیم مورفی** که احتمال دارد ریشه ای ایرانی داشته باشند، در مقاله ای زیر تیتر "کرُ جدائی از بزرگ نمائی برنامه اتمی در ایران." مقاله براین انگاره بنا شده است که مخالفت های زیادی در ایران بر ضد تندروی های دولت احمدی نژاد وجود دارد و در حال رشد کردن است. نویسنده نظر چند نفر که نمونه ای از مردم ایران است را در مقاله اش بیان میکند. از جمله یک سخنگوی اصلاح طلبان دولت پیشین که معتقد است تنها بخاطر سیاست های احمدی نژاد ایران با این مشکلات روبرو شده است. مورفی از متخصصین ایران نقل قول میکند که تحریم تکنولوژیکی اتمی ایران در 23 دسامبر که چین و روسیه هم به آن رای دادند، رژیم اسلامی را تکان داده است. با توجه به اینکه این تحریم بخاطر فشار روسیه و چین بشدت آبیکی شده است و فوق الاده بی اثر است. و همچنین به مدت شصت روز معتبر است و بعد از آن بستگی به توقف و یا ادامه باروری اورانیم تشدید و یا بهمین شکل ادامه پیدا خواهد کرد.

او با مطرح کردن مشکلات فنی رژیم در بکار انداختن ماشین های بارورکن اورانیم بیان میکند که ایران به دو تا سه سال دیگر وقت احتیاج دارد تا بتواند اورانیم قابل بکار بردن در بمب را اتمی تولید کند. همچنین مورفی از قول شخصی بنام عباس ملکی که او را تحلیل گر سیاسی معرفی میکند میگوید: گروه نزدیک به احمدی نژاد معتقد هستند که آمریکا از جهت نظامی در عراق ناتوان شده است و مردم آمریکا دل و جرئت جنگ دیگری را ندارند و همچنین آمریکا که اقتصادش ضعیف شده است، به پایان ابر قدرت بودن خود نزدیک است و در یکی دوسال آینده کارش تمام میشود. از طرف دیگر خودی های رژیم و یا گروه رفسنجانی در حالیکه با تمام شدن کار آمریکا بعنوان ابر قدرت موافق هستند اما معتقد به یکی دوسال محدودیت زمانی نیستند و اظهار میدارند این ممکن است ده ها و یا صد سال طول بکشد، بنا براین ما تا آن زمان باید از رودر روئی با آمریکا خود داری کنیم. و این نظری است که ظاهراً قالب شده است.

مورفی بیان میکند که بعد از انتخابات خبرگان و شکست بزرگ گروه احمدی نژاد در آن صدهای جدائی از سیاست احمدی نژاد بیشتر بگوش میرسد و فقیه خامنه ای اجازه داده است این مخالفت ها ادامه پیدا کند. نویسنده نتیجه میگیرد که این صدهای مخالف میتواند به مذاکره کنندگان هسته ای ایران امکان دهد در مذاکرات برنامه ریزی شده در آلمان با رهبران کشورهای غربی به توافق برسند و احتمالاً ایران با توقف بارورکردن اورانیم موافقت کند. مورفی در اینجا به نتیجه گیری اصلی خود میرسد که در صورت حمله نظامی به حزب اله، حزب اله میانه رو که در حال حاضر رفسنجانی آن را نمایندگی میکند، ناچار میشود احمدی نژاد را پشتیبانی کند و از آنجا که مردم ایران به حق خود برای استفاده صلح جویانه از نیروی هسته ای معتقد اند از احمدی نژاد حمایت خواهند کرد. و این همان نتیجه گیری است که آذر نفیسی در مقاله خود چند روز بعد گرفته است.

فرض های نادرست زیادی در این مقاله انباشته شده است که همه آنها برای نگهداری رژیم حزب اله در ایران است. هیچ کس نگفته است که ایران نباید تکنولوژی هسته ای داشته باشد بلکه هدف این است که حزب اله حاکم بر ایران نباید به این تکنولوژی دست رسی داشته باشد. بنابراین با تغییر رژیم حزب اله در ایران به یک رژیم مردمی و دموکراسی ایران هیچ مشکلی با غرب برای داشتن نیروی هسته ای نخواهد داشت. نویسنده در سراسر مقاله سعی میکند اینطور نشان دهد که مردم با احمدی نژاد بخاطر مشکلات اقتصادی و خطر جنگ که سیاست های خارجی او ایجاد کرده است مخالفند، ایران در هر صورت بعلت فنی نمیتواند تا سه سال مواد اولیه بمب اتمی را داشته باشد، خودی های رژیم مانند رفسنجانی که در یکی از نماز های جمعه خود گفته بود با یک بمب اتمی اسرائیل نایب میشود، دولت احمدی نژاد را ناتوان میکنند، و از همه مهمتر فقیه خامنه ای سکوت کرده است و اجازه میدهد جدائی از سیاست های احمدی نژاد ادامه پیدا کند.

در تاریخ نهم اپریل، خامنه ای آمریکا را تهدید کرد که در صورت حمله به ایران در سراسر دنیا حزب اله به منافع آمریکا حمله خواهد کرد. از طرف دیگر برگزار کننده گردهمایی آلمان بخاطر دعوت از لاریجانی نماینده حزب اله در مذاکرات هسته ای با غرب که سخن رانی شدید ضد آمریکائی کرده بود تهدید به بر کناری از کار شد. با این دو خبر نادرست بودن دو تا از فرض های مورفی آشکار میشود. در مقاله دیگری در تاریخ ده اپریل، مورفی به اجرای بخش هایی از تحریم اتمی حزب اله که توسط آژانس بین المللی اجرا میشود و شکایت و دست پاچگی مقامات حزب اله را نشان میدهد.

مقاله دیگری روز بعد با تیتر "اصلاح طلب های ایران (خودی های حزب اله) از آمریکا میخوانند تن صدای خود را پائین بیاورد." در این مقاله بطور مفصل مورفی به ناراضی بودن مردم از سیاست های احمدی نژاد و مشکلات اقتصادی که دولت دارد اشاره میکند. ایشان اظهار میکند تحریم جهانی ایران بخاطر برنامه هسته ای آن مشکلات ایران را افزایش داده است. و تحریم بانکی آمریکا باعث شده است کالاهای وارداتی گرانتر از پیش بشود. در ادامه به مخالفت های سیاسی با احمدی نژاد و سرکوب مخالفان سیاسی او را یاد آوری میکند. در پایان مقاله مورفی نتیجه گیری پیش خود را تکرار میکند که چنانچه به حزب اله حمله نظامی شود مخالفان سیاسی خاموش خواهند شد و نارضایتی های اقتصادی بخاطر فشار بانکی و تحریم های بیشتر که بعد از 27 اپریل مذاکرات آن در سازمان بین الملل آغاز خواهد شد برای پشتیبانی از دولت کم خواهد شد. تحریم بانکی رژیم حزب اله در تورم هیجده ماه گذشته که جزئی از اقتصاد جهانی است، تاثیر قابل ملاحظه ای داشته است. بر خلاف انگاره طرفدارانه مورفی از حزب اله، وسیع تر شدن تحریم های جهانی بعد از 27 اپریل رژیم حزب اله را بیشتر به نابودی نزدیک خواهد کرد و شانس بروی کار آمد یک رژیم غیر مذهبی را بیشتر خواهد کرد.

مقاله دیگری که در لوس آنجلس تایمز در 15 اپریل چاپ شد، بیشتر در مورد نقش واحد قدس سپاه پاسداران در جنگ شیعه و سنی در عراق و کشتار سربازان آمریکائی بود که برزو درگاهی و همکارش نوشته اند. در این مقاله به اتهامی که آمریکا برای فرستادن مهمات پیشرفته برای صدمه زدن به زره پوش های نظامی زده مطرح شده است و احتمال جنگ آمریکا و ایران بخاطر این دخالت حزب اله در عراق بررسی شده است و پس کشیدن آمریکا از شدت اتهامات اولیه اش به حزب اله. در 18 اپریل خبر از ادعای فقیه خامنه ای داده شده است که او گفته است ایران به انرژی هسته ای برای آینده احتیاج دارد.

در تمام این مقاله ها سعی بر این است که نشان داده شود که یک، اصلاح طلب های رژیم حزب اله بزودی سیاست های تهاجمی احمدی نژاد را ملایم خواهند کرد و رژیم درسیاست های هسته ای خود باغرب به توافق خواهد رسید. دوم، مردم ایران از دولت احمدی نژاد دیگر حمایت نمی کنند چون او به وعده های خود عمل نکرده است. در هر صورت بخاطر مشکلات فنی تولید اورانیم بارور شده ضروری برای بمب اتم تا سه سال دیگر امکان پذیر نیست. بنابراین رژیم حزب اله اگر با نیروهای سیاسی داخلی تغییر نکند، بدست اصلاح طلب ها خواهد افتاد و در بدترین حالت حزب اله نمیتواند تا سه سال دیگر بمب اتمی تولید کند. تمام این شرایط اقتضا میکند که آمریکا دست

از فشار برای تحریم شدیدتر رژیم حزب اله بردارد و تحریم بانکی را متوقف کند و احتمال حمله نظامی را کاملاً فراموش کند. باین ترتیب مشاهده میکنیم که چپ طرفداران حزب اله چگونه افکار عمومی را برای از کار انداختن اقدامات دولت بوش برای تضعیف و نابودی رژیم حزب اله در ایران آماده میکنند، به امید اینکه رئیس جمهور بی حال بعدی رژیم اسلامی را به حال خود رها کند تا به پیش روی خود ادامه دهد.

کامبیز باسطوت

یکشنبه، 18/02/2007